

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ ХЛІ

21 березня 1975 року

№ 11 (1186)

Ціна 2 коп.

15 декад
на честь
СОЮЗНИХ
республік

КИРГИЗЬКА
РСР

ПОЗИВНІ ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ

Країна готується до Всесоюзного червоного суботника. Ударною працею відзначатимуть радянські люди 105-у річницю з дня народження В. І. Леніна.

Для молоді нашого університету червоні суботи стали школою комуністичного відношення до навчання, праці.

Підготовка до трудовою свята вже розпочалась. 16 березня бійці студентських будзагонів уні-

верситету працювали на будівництві готелю «Супутник».

Зараз факультети виділяють на внутривузівські об'єкти загони студентів на допомогу будівельникам.

Комсомольська організація університету виступила ініціатором недільника 4 квітня на честь річницю визволення нашого міста-героя від фашистських загарбників серед вузів Центрального району.

Наші студенти виступили із закликом підтримати почин московських комсомольців взяти участь у Всесоюзному суботнику. Розроблено план і графік роботи студентів усіх факультетів по благоустрою міста, на університетських будовах, у ботанічному саду, на території факультетів, гуртожитків тощо.

СТУДЕНТИ ОДУ! СУМЛІНОЮ ПРАЦЕЮ, КОМУНІСТИЧНИМ ВІДНОШЕННЯМ ДО ПРАЦІ НА ВСЕСОЮЗНОМУ СУБОТНИКУ ВІДЗНАЧИМО 105-У РІЧНИЦЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА!

ВСІ — НА КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК!

У СКАРБНИЦЮ ПЕРЕМОГИ

3 перших днів війни все господарство республіки було переведено на воєнний лад. Сини киргизького народу стали на захист Радянської держави і героїчно боролися в лавах Радянської Армії на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Немеркнучою славою покрила себе в боях за оборону Москви прославлена 8-а гвардійська дивізія, укомплектована бійцями з Киргизії і Казахстану, і її командир, колишній військовий комісар Киргизької РСР, член ЦК КП(б) Киргизії генерал-майор І. В. Панфілов. За мужність і відвагу 54 воїни Киргизії були удостоєні звання Героя Радянського Союзу, серед них гвардієць-панфіловець Дуйшенкул Шопок-ков, Чолпанбай Тулебердиев, який заклав собою амбразуру ворожого дзоту, Куват Джуматаєв, Калімур Усенбеков, Ташмамат Джумаєв, двічі Герой Радянського Союзу Байгельдінов та ін. Понад 40 тисяч бійців і командирів за доблесть і героїство були нагороджені орденами й медалями.

На захист Вітчизни комсомол республіки послав понад 80 тисяч комсомольців. Тисячі комсомольців нагороджені орденами й медалями; 21 вихованець комсомолу Киргизії удостоєний звання Героя Радянського Союзу. В 1941—45 рр. було прийнято у ряди ВЛКСМ понад 70 тисяч юнаків та дівчат республіки. 7500 комсомольців вступили до лав партії.

За роки війни в Киргизії було введено в дію понад 30 нових заводів, фабрик, шахт; випуск промислової продукції збільшився у 3 з лиском рази; посівна площа цукрового буряка зросла з 16,1 до 21,2 тис. гектарів; поголів'я усупільненої худоби підвищилося на 44 проценти.

Трудачі Киргизії всебічно підтримували свою рідну Радянську Армію, відправили фронту 38 тисяч індивідуальних посилок, понад 550 тис. теплою одягу, 196 вагонів продовольства, 50 тис коней, мільйони пудів хліба, м'яса, молока, вовни.

ЦІКАВО І ЗМІСТОВНО

Цікаво і змістовно пройшла на юридичному факультеті декада, присвячена Киргизькій РСР.

Цій визначній події були присвячені бесіди агітаторів академічних груп, в яких розповідалося про розквіт Киргизії у сузір'ї братніх республік, про боротьбу киргизького народу за здійснення величких планів економічного і соціально-культурного перетворення, накреслених XXIV з'їздом КПРС.

На факультеті вивішено яскравий стенд, присвячений 30-річчю Перемоги, в якому є розділ «Киргизька РСР». Добре підібраний ілюстративний і фактичний матеріал знайомить викладачів, сту-

дентів і співробітників факультету з вкладом Киргизії у всенародну скарбницю Перемоги, з сьогодняшнім життям і побутом киргизького народу.

У черговому номері факультетської стіннівки «Радянський юрист» освітлюються сторінки минулого і сьогодення Киргизії, досягнення і перетворення, що відбулися у республіці за роки Радянської влади.

Із своїми спогадами про перебування у Киргизії перед студентами виступив учасник боїв на Халхін-Голі і Великої Вітчизняної війни, заступник секретаря партбюро факультету професор Л. М. Стрельцов.

НА ПЕРЕВІРКУ ЗРІЛОСТІ

Обмін комсомольських квитків. Ця подія для нас є найважливішим етапом у підвищенні трудової та громадсько-політичної активності студентів.

Обмін документів ми сприймаємо як свого роду генеральний огляд наших сил, сувору й вимогливу перевірку бойовитості та згуртованості кожної комсомольської групи студентів.

В період підготовки до обміну буквально в кожній комсомольській групі університету відбулися збори, на яких були обговорені питання, пов'язані з обміном. Особливо велику роль у зв'язку з підготовкою до обміну відіграли Всесоюзні комсомольські збори, на яких комсомольці університету поставили собі за мету зустріти обмін комсомольських документів успіхами в навчанні та трудовому вихованні. Були переглянуті особисті плани комсомольців. Сьогодні ми намагаємося залучити до суспільно-корисної діяльності буквально кожного студента.

Комітет комсомолу розробив цілий комплекс заходів, пов'язаних з обміном документів. Обмін

відбувається в надзвичайно урочистій обстановці. Комсомольці зустрічаються з ветеранами комсомолу, партії, з Героями Радянського Союзу та Соціалістичної Праці, передовиками виробництва. Діє спеціальний кінолекторій. Головним місцем подій стала кімната бойової слави університету, де оформлені стенди, присвячені історії комсомольського квитка, героїчного шляху комсомолу.

За рішенням комітету комсомолу першими одержать комсомольські документи зразка 1975 року комсомольці історичного факультету. Ця комсомольська організація за підсумками літньої та зимової сесій посідає перше місце в університеті. Студенти історичного факультету виступили на Всесоюзних зборах з ініціативою підвищити бойовість комсомольської групи, зробити її головною бойовою ланкою. Саме тут комсомольці виступили з ініціативою досягти стопроцентної успішності. І вже сьогодні більшість комсомольських груп історичного факультету досягли цього. Крім того, увесь другий курс склав (Закінчення на 2-й стор.)

Про університеті

Цього вечора філологи були у себе на факультеті... в гостях. Так, їх запросили на свій вечір колеги з Сегедського університету, які стажуються зараз у нас.

Угорські друзі розповіли про свій університет, його історію, познайомили з культурою свого народу, його піснями, танцями. Філологи нашого університету показали номери художньої самодіяльності, розповіли про свої студентські справи.

Загальна думка всіх присутніх — зустріч була дуже

цікавою та корисною. Представники братських народів узнали багато про життя студентів університетів-побратимів, краще познайомилися, зміцнилося почуття взаємної симпатії. Тому було сказано немало теплих слів на адресу організаторів — хазяїв цього вечора, угорських студентів та першокурсників нашого університету, кафедр української мови, літератури народів СРСР, російської мови для іноземних студентів, деканату по роботі з іноземцями.

ВЧОРА • СЬОГОДНІ • ЗАВТРА інформація

ЗОЛОТОМ ПО МАРМУРУ

Вони пішли на fronti Великої Вітчизняної зі стін рідного університету. Вони мріяли продовжити навчання, наукову роботу після війни. Вони гідно захищали свою Вітчизну, своє право жити у вільній країні, кохати, вчитися. Але повернутися на рідний факультет їм не довелося. Вони загинули у боях за честь і свободу своєї соціалістичної Батьківщини.

Студенти і співробітники факультетів свято шанують пам'ять героїв, які завоювали із зброєю у руках права на мирну працю, навчання сьогодиншого молодого покоління.

На честь загиблих героїв університет споруджує пам'ятник. Його буде відкрито напередодні славної дати у житті країни — 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війни.

Партком університету, профком, комітет комсомолу і рада ветеранів війни оголосили **КОНКУРС НА КРАЩИЙ НАПИС** на стелі пам'ятника, який споруджується. Напис може бути прозовим і віршованим. Варіанти напису слід подавати у партком. Строк подання — до 1 квітня.

КОРОТКО

Відбулося чергове засідання ради ветеранів університету. На ньому були розглянуті питання про підготовку до 30-річчя Перемоги.

Нещодавно у гуртожитку № 1 відбулося чергове засідання економічного кінолекторію. Перед студентами виступив завідувач кафедри психології професор Д. Г. Елькін. На цей раз темою обговорення стало питання про те,

як впливає прекрасне на ріст продуктивності праці, як гарна музика, приємний колір, охайність і т. п. впливають на наші почуття, переживання, настрої і як сприяють підвищенню працездатності людини. На закінчення було показано фільм «Техніка і краса», що став по суті про-

дуженням розповіді професора Д. Г. Елькіна.

З 25 по 29 березня у нашому місті буде проходити XII республіканська олімпіада юних географів-краєзнавців. На геолого-географічному

факультеті до цієї події старанно готуються.

Школярі ознайомляться з визначними місцями Одеси, будуть організовані морські прогулянки вздовж узбережжя Чорного моря.

ЛЕНИНСЬКЕ ПЛЕМ'Я

КОМСОМОЛЬСЬКА СТОРІНКА

ЙДЕ ОБМІН КОМСОМОЛЬСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ

НА ПЕРЕВІРКУ ЗРІЛОСТІ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

зимову сесію без жодної незадовільної оцінки. Все це результати активної комсомольської роботи безпосередньо в кожній студентській групі. Так, наприклад, в першій групі другого курсу (групкомсорг Наташа Калиниченко) вже давно нема комсомольців, котрі не мали б серйозних комсомольських доручень. І найголовніше, що характерне для комсомольців цієї групи, — це контроль як за виконанням своїх рішень, так і за виконанням доручень.

Висока вимогливість і принциповість притаманні комсомольцям другої групи цього самого курсу (комсорг Віктор Шерен). Тут дуже розвинене почуття взаємодопомоги. Подання допомоги товаришам в освоєнні учбового матеріалу, активна участь комсомольців курсу в громадському житті — ось той комплекс справ, який призвів до того, що комсомольська організація курсу не має сьогодні жодного відстаючого (комсорг курсу — Іван Загорій).

А на п'ятому курсі історичного факультету майже всі студенти — лектори. Багато хто є учасниками надзвичайно цікавих археологічних розкопок. Велику допомогу вони подають пер-

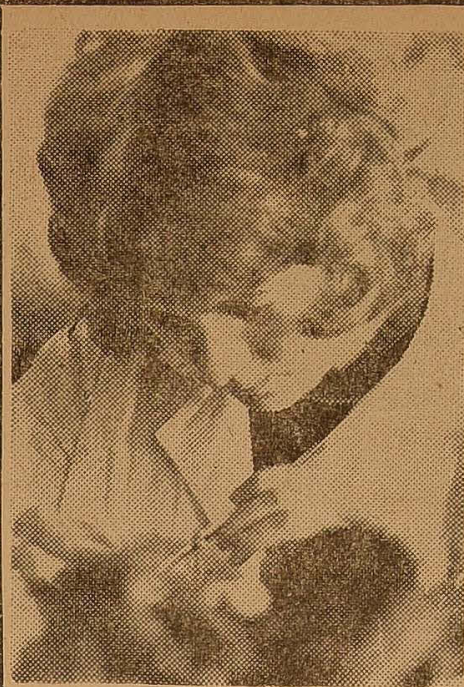
шокурсникам. Величезний внесок роблять комсомольці V курсу в організацію та проведення днів науки в університеті. Тут комсормом курсу Люда Ілюшина.

Зараз у комсомольській організації історичного факультету провадиться велика робота по підготовці до зустрічі 30-річчя від Дня Перемоги над фашистською Німеччиною.

У період проведення обміну комсомольських документів важлива виняткова чіткість у роботі комітету комсомолу. Ці питання обговорені на навчанні комсомольського активу університету, котрий у нас проводиться систематично. А вже успішне проведення обміну вирішальною мірою залежатиме від політичної підготовки, організаторських здібностей комсомольського активу. Особливий внесок в ідеологічне забезпечення обміну комсомольських документів мають внести тематичні вечори, Ленінські уроки, зустрічі з ветеранами комсомолу, які відбуваються зараз у комсомольській організації університету.

Обмін комсомольських документів — важлива віха в справі подальшого організаційно-політичного зміцнення лав студентського комсомолу.

Секретар комітету комсомолу університету
В. ШИБУНЯЄВ.

РЕПОРТАЖ

Зараз у студентів нашого університету гаряча пора — йде атестація. Вона проходить у найрізноманітніших формах на всіх факультетах.

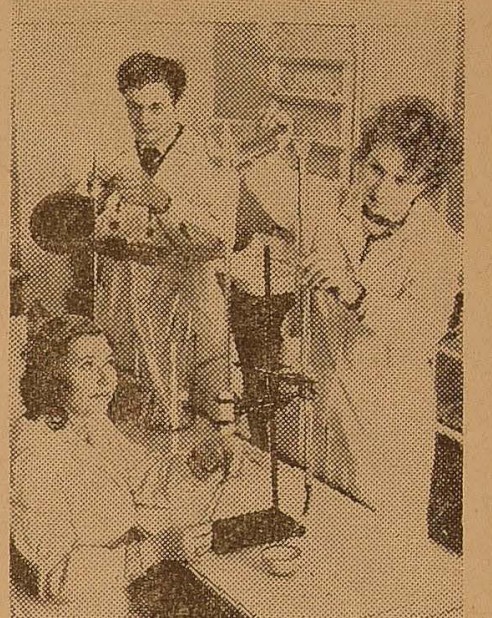
На фото: студенти IV курсу (майбутні біохіміки) зліва — направо: Олена Лисова, Олег Севастьянов і Олена Антонова за виконанням роботи по

колонковій хроматографії в одній із лабораторій кафедри біохімії (справа).

Успішно складає атестацію комсорг групи IV курсу Наташа Знаткова, яку ви бачите на знімку за виготовленням препарату ізольованого серця жаби (угорі).

А це фото зроблено на великому спецпрактикумі на кафедрі фізіології людини і тварин. Відмінники навчання Тетяна Голева (зліва) і Наталя Чорненка за роботою.

Фоторепортаж О. ЛЕВІТА.

ВИСОКА ЧЕСТЬ

Підготовка до проведення обміну комсомольських документів зараз у центрі уваги життя комсомольської організації історичного факультету. Нашій організації надана висока честь — першою в університеті провести обмін комсомольських документів.

Зараз уже завершена в основному вся підготовча робота, проведено перевірку членів ВЛКСМ, наявність і стан комсомольських документів зразка 1967 року, фотографування.

Обговорення питань про об-

мін комсомольських документів, урок «Ты на подвиг зовеш, що почалося на курсових зборах і завершилося 10 березня на загальнофакультетських комсомольських зборах, стало причиною для серйозного і ділового обговорення завдань, які стоять перед кожною первинною організацією, перед кожним комсомольцем.

Політичну зрілість наших комсомольців, їх прагнення продовжити в сьогоднішніх умовах традиції славного комсомолу, наочно продемонстрував Ленінський

комсомольський білет».

Центральний Комітет ВЛКСМ підкреслював, що обмін комсомольських документів — не технічний акт. Він має принциповий характер, торкається всіх сторін діяльності ВЛКСМ. Комсомольці історичного факультету вважають якісне поліпшення всіх сторін роботи нашої організації — першим обов'язком.

І. КОВАЛЬ,
секретар комсомольської організації істфаку.

У ПЕРВИННИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

В АВАНГАРДІ НАВЧАННЯ

З комсомольців завжди і всюди вимагають особливо. Згадаємо героїчний шлях Ленінської Спілки Молоді. Відблиски слави бойових і трудових подвигів падають і на нас, комсомольців 70-х років. Це до чималого зобов'язує. Радянське студентство — науковий ідеологічний резерв країни, і завдання комсомольців у тому, щоб роки навчання у вузі дали максимальну віддачу після його закінчення.

1975 — рік обміну комсомольських документів. Цей важливий організаційно-політичний захід спрямований на подальше підвищення авангардної ролі комсомольців як у роботі, так і в навчанні.

У першокурсників російського відділення філфаку позаду перша сесія. Курс склав її непогано: у нас 8 відмінників, 5 осіб склали іспити з однією четвіркою. В авангарді навчання стоять комсомольці Сергій Красножон, Юрій Короткін, Ольга Шинкаренко, Тетяна Боровикова, Зоя Джулинська і багато інших комсомольців.

Але якщо проаналізувати становище у групах, то можна побачити нерівномірність успішності. Якщо в 3-й групі 4 відмінники, у 2-й — 3, то в 1-й — лише 1. Сесія показала, що не всі комсомольці з повною віддачею сил працювали у першому семестрі, і тому у другому семестрі треба змінити своє відношення до занять. Про це слід подумати таким комсомольцям, як О. Рум'янцева, Т. Павленко.

Ті комсомольці, які добре на-

вчаються, активно беруть участь і в громадському житті своїх груп і курсу. Сергій Красножон успішно поєднує навчання з обов'язками старости курсу. Ольга Шинкаренко — староста 2-ї групи, Зоя Джулинська — член бюро курсу.

Будні курсу чергуються з продуктивним корисним відпочинком. Зовсім недавно комсомольці були на екскурсії «Літературна Одеса». За три години студенти побували в «старій» Одесі, пізнали чимало цікавого із життя Пушкіна, Горького, Бабеля, Бєрицького і багатьох інших літераторів, побачили будинки, в яких вони жили під час перебування в Одесі.

Але не треба забувати, що головне наше завдання — успішно навчатись. На комсомольських зборах курсу прийняли рішення включитися у рух, який проходить серед робочої молоді — вчитися не лише за себе, але і «за того хлопця», що не зміг довітатися, а загинув, захищаючи Батьківщину від ворогів.

Навчатися на нашому факультеті дуже цікаво, а майбутня наша професія — благородна і почесна. Людина цієї професії, особливо комсомолец, зобов'язаний стати висококваліфікованим, високодіяльним спеціалістом, адже йому належить виховувати нову людину, людину комуністичного завтра.

Н. ГЛАДИШЕВА,
студентка I курсу філфаку
(рос. відділ).

Мені приємно писати про Вілену Романюк.

І не тільки тому, що на біофаці про неї кажуть «великий організатор». І не просто говорять, а говорять із захопленням і подякою, оскільки завдяки незвичайній здібності — умінню організувати вона стала ініціатором і найактивнішою учасницею багатьох зустрічей, вечорів, справ, про які на факультеті згадують і ще довго будуть згадувати. І не лише тому, що як комсорг вона налагодила комсомольську роботу на курсі і навіть на факультеті (що заслуговує особливої уваги і, можливо, навіть окремої статті, адже сила прикладу велика). Але більше, мабуть, тому, що життя не зда-

найкращим чином. При цьому вона про кожного встигає погурбуватися, про всіх все знає; і хто хворий, і хто прогуляв... Першому допоможе, другого покартає... Ось така наша Вілена.

Коли були на практиці, раніше всіх вставала, готувала їжу, всіх веселила і так з нею добре працювалось! — не знаю я, хто б не хотів віддати на собі вплив подібної людини, хто б не хотів з нею посміятися і попрацювати...

Вона дуже любить мандрувати. Купляє путівники у містах. Мріє як зоолог побувати на Памірі. Вілена спеціалізується на кафедрі зоології хребетних. Птахи — її улюблене захоплення. Орнітологічний гурток у них на кафедрі тільки-но розпочинає свою ро-

Я не знаю, звідки у Вілені береться вільний час. Про те, що у неї він є і як вона його проводить, я розповім нижче. Цей задум у мене виник після того, як Анатолій Мединцев, голова студради, розповів мені про той порядок, який наведена вона у гуртожитку № 4 як член побутокс-тору. Це було і оформлення різних стендів, і розведення квітів, і забезпечення чистоти, і оформлення вечорів. Мабуть, багато мешканців гуртожитку № 4 пам'ятають «Вечір квітів», де їм розповідали і показували, як треба правильно складати і дарувати букети. Або вечір, присвячений поезії Сергія Есеніна, у підготовці якого Вілена взяла найактивнішу безпосередню участь. Захоплення поезією хіба що поступається перед її постійною міцною любов'ю до птахів.

А втім, можливо ці поняття співвідносні? Адже птахи дарують нам весну, ранок, кохання, тим самим — поезію. Ось тут мені трішки відкрилася ще одна сторона її великого ритмічного життя: намагання вибрати в себе красу і смутку останнього. І, мабуть, саме тому у вільні хвилини вона слухає Кальмана і Баха, довго розглядає багаті своїм високим сюжетним пафосом і обмежено лаконічною композиційною «скупістю» картини Іогансона. А іноді їй хочеться відчувати на собі дотик смутку, задумливості і найглибшого мовчання.

У незнайомому місті вона любить просто так походити, а можливо і не просто, а зупиняючись біля старих будинків і книжкових кіосків, де довго і детально розглядає книги. Йти їй легко і весело, тому і дарує зустрічним привітну посмішку, цікавість і тепло своїх очей...

Ось що я хотіла розповісти про цікаву людину, нашого сучасника — Вілену Романюк. Хочете познайомитися? — Біофак, III курс. Її там знає кожний.

Н. ПОПИВАНОВА,
студентка I курсу юрфаку.

ТВІЙ СУЧАСНИЙ

ВІЛЕНА

ється їй скучним, оскільки вона заповнює його своєю енергією, допитливістю, чуйністю і добротою.

Можливо, саме тому їй хочеться внести і у свідомість тих, хто її оточує, це відчуття наповнення життя. Найпрекрасніше те, що їй це вдається, адже не випадково двічата з III курсу сказали мені, що з приходом Вілені як свіжим вітром подуло на біофаці: «Ми всі зайняті цікавою роботою, яку приємно робити і якій не шкодуєш віддавати вільний час». Досі біофаківці пам'ятають, як зустріли минулий новий рік, як із захопленням прикрашали ялинку, зал, готувались до маскарადу.

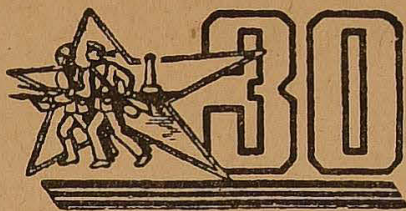
А хіба можна забути День факультету чи вечір, присвячений Франції, який був організований клубом «Архонт»? Або огляд художньої самодіяльності, де біофак зайняв перше місце завдяки Вілені, яка зуміла організувати підготовку до огляду

боту, але у всіх уже немає сумніву, що Вілена буде його найактивнішим членом. У мене у цьому також немає сумніву. Особливо після того, як мені розповіли про її роботу в товаристві Охорони природи, яку вона організовує, використовуючи листування із студентами МДУ. Чи у гуртку «Прикладна біологія»... Останній буквально розцвів завдяки старанням Вілені, так як його діяльність вимагає тривалої, копійкої буденної роботи, що заключається у виготовленні плакатів, моделей птахів, тварин, комах, тобто наочних посібників для шкіл. Не кожний студент буде цим займатись, часто віддаючи свій вільний час і відпочинок. Мабуть, Вілена краще інших зуміла зрозуміти необхідність цього гуртка, що й допомогло їй налагодити роботу. А якою вдячністю світилися очі вчителів і школярів підшефної школи, коли біофаківці урочисто вручили їм свої дари!

Верхньо-Силезька операція розпочалась 15 березня на лівому крилі 1-го Українського фронту концентричними ударами двох угруповань: одного — з району Гротткау на південь і другого — із району північніше Ратибора на захід. В результаті успішного завершення операції були оточені і розгромлені 5 німецьких дивізій. Війська лівого крила фронту, вийшовши на лінію Штрелен, Нейсе, Ратибор, закріпились на досягнутих рубіжах у передгір'ї Судет.

Таким чином, у результаті Нижньо- і Верхньо-Силезької операції було повністю завершено визволення території союзної нам Польщі. Оперативно-стратегічне положення німецько-фашистських армій на Берлінському напрямку різко погіршилось. Війська 1-го Білоруського і 1-го Українського фронтів одержали можливість здійснити у більш сприятливих умовах Берлінську операцію.

ХРОНІКА ПЕРЕМОГИ

16 березня 1945 року розпочалась Віденська наступальна операція військ 3-го і 2-го Українських фронтів.

20 березня війська 3-го Білоруського фронту, продовжуючи операцію по знищенню східнопруського угруповання противника, зайняли місто Браунсберг; війська 1-го Білоруського фронту завершили розгром угруповання противника (біля шести дивізій) в районі міста Альтдам, зайняли місто, вийшли до річки Одер і виконали цим своє завдання у Східно-Померанській операції. Цього ж дня війська 2-го Українського фронту вийшли до Дунаю на північ від міста Таворош, відрізали шляхи до відступу противника. Дунайська флотилія висадила десант в районі міста Несмей.

БЕРЕЗЕНЬ

1945-го

З 23 червня 1941 року розпочав свій фронтовий шлях Яків Якович Нейдорф.

Воював на Південному, Північно-Кавказькому, 1-му Прибалтійському та 1-му Білоруському фронтах... Звільняв Польщу, штурмував Берлін... Закінчив війну старший лейтенант Я. Я. Нейдорф у Чехословаччині. За мужність і відвагу, виявлені в боях з німецько-фашистськими загарбниками, його відзначено 11 урядовими нагородами.

У 1943 році, під час штурму Новоросійська, Я. Я. Нейдорф служив у Політвідділі 18-ї армії. На все життя запам'ятав він зустрічі, розмови з начальником Політвідділу, полковником Леонідом Іллічем Брежневим.

Зараз доцент, кандидат філологічних наук Я. Я. Нейдорф працює в нашому університеті, на факультеті романо-германської філології. Проводить велику наукову й громадську роботу, його обрано членом ради ветеранів університету. Він часто виступає перед студентами з розповідями про буремні роки війни.

відвик. Лише іноді вітер доносила дим пожеж і поодинокі постріли.

І ось в цій тиші раптом долинули приглушені звуки дитячого плачу. Це було так незвично, майже неправдоподібно тут, у цій обстановці, що Яків спочатку не повірив — «Почулося». Покликав водія. Той прислухався. Так, десь плакала дитина.

Оглянули руїни поблизу. Помітили якимось чудом віцілілі двері, що вели до підвалу. Яків, а в кількох кроках позаду — Ваня Дудкін рушили до них. Двері відчинилися одразу.

Старший лейтенант ступив кілька сходинок і замер. В одну

У ЛІГВІ ФАШИЗМУ

Штурм зовнішнього кільця оборони Берліна розпочався 16 квітня 1945 року.

А незабаром, після навального наступу радянських військ, наші гармати вже гриміли в передмісті столиці третього рейху. Війна повернулася в своє лігво.

У ці дні працівникам 7 відділу — старшому лейтенанту Якову Нейдорфу, звукооператору лейтенанту Сергію Зернову, дикторам німецьким антифашистам Еріху Гаубісу, Герберту Маю, Еріху Бишову — роботи, як-то кажуть, було по саму зав'язку. Із своїми потужними радіомовними установками та окованими радіомовними установками вони працювали і вдень і вночі. Вдень — переїжджали з однієї дільниці фронту на іншу, виносили гучномовці і протягували їх до переднього краю ворога. Це було небезпечно, адже вся місцевість прострілювалася вогнем з кулеметів і мінометів. А вночі — розпочинали передачі. Радянські офіцери і німці-антифашисти, представники Національного комітету «Вільна Німеччина» зверталися до солдат і офіцерів вермахту з пропозиціями припинити безглуздий опір, скласти зброю, не допускати непотрібних жертв і руйнувань. «Складайте зброю! Досить проливати кров!» — лунало з гучномовців. І ця пропагандистська робота мала великі наслідки. Шночі, на різних ділянках, в розташування наших військ переходили великі групи німецьких солдат і офіцерів, які зрозуміли, що кінець фашистської Німеччини неминучий і безглуздо віддавати своє життя за біснуватого фюрера.

Яків Нейдорф радів, що війна вже кінчається, що незабаром настане мир. Наблизився четвертий рік його перебування на фронті. За цей час довелося йому пізнати і гіркоту відступу, втрати бойових друзів, і жастя переможного наступу, радість звільнених міст і сіл, міцну силу фронтового товариства... Бої під Миколаєвом, Запоріжжям, Донецьком, Ворошиловградом, Батальськом, Ставрополем... Звільнення Краснодар, Новоросійська, штурм «Голубої лінії» на Таманському півострові... Зустрічі звільненого Києва, Мінська... Участь у звільненні Польщі. Ось віхи його фронтового шляху... А зараз перед ним був палаючий Берлін...

...Вже сутеніло, коли пофарбована в захисний колір автомашини з радіомовною установкою повільно просувалася захаращеними битою цеглою вулицями до центру Берліна. Так, наші штурмові групи вже вели бої тут, в центрі, в тунелях метро та поблизу імперської канцелярії. Раптом водій Ваня Дудкін різко загальмував. Шлях далі, у напрямку Александерплац, перетинали розвалини триповерхового будинку. Що робити? Звернули у якусь менш захаращену вулицю. Так дісталися до місця призначення, звідки мали розпочати передачу. Швидко підготували апаратуру і включили мікрофон: «Ахтунг! Ахтунг! Зольдатен унд офіцере!... Увага! Увага! Солдати і офіцери! Припиняйте опір, складайте зброю!» — розносилося над руїнами Берліна.

Закінчивши передачу, Яків Нейдорф вийшов із спецмашини. Його вразила тиша, від якої він за роки війни, як і всі фронтовики,

мать погляд охопив і переляканих мешканців — стариків, жінок з дітьми у глибині підвалу, і стіл, неподалік від входу, за яким сиділа група німецьких солдатів і офіцерів — у всеозброєнні. Автомат найближчого солдата був спрямований прямо в груди Якова...

Запанувала та сама зловісна тиша, яку, здавалося, ось-ось розірвуть постріли. У Якова Нейдорфа майнула думка: «Хоча б пістолет... Ні, не встигну». Та поява радянського офіцера приголомшила і ворогів.

І саме в цей момент знадвору, від напіввідчинених дверей долинули звуки команди на російській мові, металевий бряккіт, що йшов від зброї... «Ваня!» — зрадив Яків, одразу оцінивши допомогу водія. «Хенде хо! Ваффе нідерлеген!» — голосно крикнув він, з радістю усвідомлюючи мій голос.

Німецькі солдати і офіцери підняли руки. Яків видобув з кобури пістолет і показав, куди складати зброю...

Потім, коли захопивши декілька автоматів він вийшов з підвалу, його зустрів один Ваня. «А де ж наші бійці? Я ж чув...», Ваня усміхнувся: «А це я сам імітував — і команди і залізяти кидав...». І, як розрядка від недавньої небезпеки, обидва розреготалися.

Що ж, на війні взаємодопомога, витримка і винахідливість життя рятують.

І знову побігла вулицями Берліна автомашини з радіомовною установкою, щоб закінчити свій фронтовий шлях у звільненій Чехословаччині...

Б. АРКАДЬЄВ.

Проблеми пошуку пропозиції

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ — В ДІІ

У Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню вищої освіти у країні» поставлено завдання дальшого підвищення ролі університетів, поліпшення підготовки спеціалістів з університетською освітою. Університети повинні випускати як кваліфікованих педагогів, так і спеціалістів всіх профілей, які мають повноцінну загальнонаукову підготовку.

Програмоване навчання, стандартизований контроль знань, використання технічних засобів в учбовому процесі є найбільш перспективними напрямками підвищення якості навчання у вузі.

У нашому університеті удосконалення процесу навчання іде по шляху конструювання автоматичних навчальних машин і розробки їх комплексного застосування в учбовому процесі. Зараз в університеті налагоджено виробництво контрольних-навчальних машин типу «Контроль В-8 ОГУ», велика кількість яких уже надійшла на кафедри. Контрольно-навчальні машини знайшли використання при викладанні цілого ряду дисциплін, зокрема психології. Досвід показав, що використання машин доцільно в таких формах навчання, як самостійна робота студентів і лабораторний практикум. На лабораторних заняттях з психології використовуються три машини «Контроль В-8 ОГУ», що дозволяє кожній експериментальній підгрупі працювати за самостійною програмою, вносить організаційність в самостійну роботу студентів, індивідуалізує навчання.

При проведенні лабораторних занять з курсу загальної і судової психології машина «Контроль В-8 ОГУ» використовується в режимі самоконтролю. В цьому випадку студенти рішення цілий ряд контрольних-тренувальних вправ, що дає можливість самостійно оволодіти певним обсягом учбової програми. Ми розробили велику кількість карток-завдань, які використовуються при рішенні різноманітних експериментальних задач із різних розділів психології і таким чином охоплюють майже всі теми практикуму.

Наш досвід свідчить, що програмовані завдання передбачають нову організацію самостійної ро-

боти студентів у рішенні експериментальних задач, самоконтроль як одну з важливих передумов ефективності процесу навчання.

Важливою умовою підвищення якості навчання є удосконалення системи контролю знань студентів. З цією метою машина «Контроль В-8 ОГУ» використовується при проведенні міжсесійних атестацій, поточного контролю успішності і заліків. Перевірка знань з використанням машини у режимі «контроль» є більш об'єктивною, оскільки всі студенти ставляться в однакові умови, а також дозволяє більш раціонально використовувати учбовий час, оперативно і систематично проводити контроль засвоєння знань. Широко використовуються при проведенні атестацій і поточного контролю розроблені кафедрою питання, які дещо нагадують тестові завдання. Такі картки складені для проведення атестацій і поточного контролю успішності з усіх розділів курсу, що читаються на денному і вечірньому відділеннях для всіх факультетів.

В умовах лекційного курсу найбільш раціональне і ефективне застосування таких технічних засобів як проєкційні апарати типу «ЛЭТИ-60», діафільми, які використовуються при читанні курсу загальної психології, інженерної психології, судової психології, а також спецкурсу з психології тварин. Подача лекційного матеріалу здійснюється в таких умовах з великою економією учбового часу, а швидка зміна ілюстрацій, їх проєктування на великий екран дає можливість здійснити один із важливих принципів навчання — наочність, що витримується на протязі всього курсу програми.

Наш невеликий досвід показує, що застосування технічних засобів навчання у роботі кафедр психології підвищує не лише рівень і зміст лекцій і лабораторних занять, але й активізує самостійну роботу, викликає інтерес у студентів і підвищує увагу до учбового матеріалу, формує навички самостійної і систематичної роботи. А це важливі якості майбутнього педагога і спеціаліста.

А. СМАГІНА,
асистент кафедри психології.

ДЕНЬ НСТ

На початку семестру студенти факультету романо-германської філології, прочитавши розклад занять, дивувалися: що таке день НСТ? І чому він введений четвертою парою в кожний четвер?

Вияснилося, що цей день тижня буде днем науково-студентських гуртків. І правда, якщо раніше лише члени НСТ знали, де і коли відбудеться засідання, то тепер знає кожний, що в четвер, після третьої пари починають роботу наукові гуртки. І якщо є бажання бути присутнім на будь-якому засіданні, — ласкаво просимо!

Так може з'явиться у людини інтерес до даної науки. Тоді у студента з'явиться бажання не лише послухати виступаючих, але й самому зайнятися якоюсь проблемою.

В університеті велике значення надається роботі науково-студентських товариств. І я гадаю, що є рація висвітлювати регулярно в університетській газеті окремі найбільш цікаві засідання.

На кафедрі педагогіки 13 березня відбулося засідання гуртка педагогіки, де обговорювалися проблеми нових форм і методів навчання у сучасній школі на прикладі спецшколи ім. В. І. Леніна у Гавані і 50-ї школи Одеси.

Було обговорено дві доповіді з цих проблем і обидві рекомендовані на наукову конференцію. Було запропоновано нову тему для дослідження: про радянських жінок-підпільниць у німецькому концтаборі Равенсбрук, серед яких були дві студентки, імена яких залишилися невідомі, і викладач кафедри педагогіки Е. А. Клем.

Ці відважні жінки врятували життя дружині і дочці видатного вождя німецького пролетаріату Ернста Тельмана, якого фашисти закатували у таборі смерті Бухенвальд. Про цих жінок розповіла у своїй книзі «Воспоминання о моем отце» дочка Ернста Тельмана Ірма.

От і думають зайнятися гуртківці зібраними матеріалів про тих двох студенток нашого університету, які стали героями у таборі смерті.

Чимало інших цікавих проблем належить вирішити їм, а головне — це інтерес до роботи. А він, здається, є. І це перша запорака майбутніх успіхів.

А як справи у вас, гуртківці, члени науково-студентських товариств?

Н. ГРИГОРЕНКО,
студентка III курсу ф-ту РГФ.

КАВАЛЕРІЯ ПЕСНЯ

В. Т. Лобашевському.

Пронеслась, как ветер с горных склонов,
И служить осталась в эскадронах
Сабельная молодость моя.
Пегие, буланые, гнедые,
Вороние милые друзья,
Ой вы годы, годы удалые,
Юность комсомольская моя.

Жизнь переплела за экватор,
Но в седло взлетит без лишних слов,
Как в те дни, когда нас вел
Доватор,
Плив, Осиковский и Белов.
Чалье, каурые, гнедые,
Вороние милые друзья,
Ой вы годы, годы удалые.

Молодость чубастая моя.
Перед смертью мы негнули спину,
Смело шли в свинцовую пургу,
И неслась гривастая лавина
Кости перемалыват врагу.
Пегие, каурые, гнедые,
Преданные, милые друзья,
Ой вы годы, годы удалые,
Фронтальная молодость моя!

Нам в отставку уходит не скоро,
Стать кавалерийская видна.
Ветераны, дайте жизни шпоры,
Встаньте в боевые стремени.
Пегие, каурые, гнедые,
Вороние милые друзья,
Ой вы годы, годы молодые,
Жизнь кавалерийская моя.
И. ЗЕЛИНСКИЙ.

ПРАЦЮЄ ІНТЕРРАДА

Уже не перший рік працює в університеті інтеррада, у якій беруть участь представники багатьох країн, студенти яких навчаються в нашому вузі.

У першому семестрі 1974—75 навчального року інтеррада провела чимало заходів. Слід відмітити, що з великим підйомом, цікаво пройшов вечір «Vencemost!», присвячений солідарності з народами Латинської Америки. У підготовці вечора брали активну участь студенти із Куби, Панами, Домініканської Республіки, Коста-Ріки.

Інтеррада брала участь в організації зустрічі з школярами, молодими робітниками.

Весна 1975 року принесе нам чимало свят. Найзнаменніше із них — День Перемоги 9 Травня.

У плані роботи інтерради чимало різних заходів: зустрічі іноземних студентів з викладачами ОДУ — учасниками Великої Вітчизняної війни, вечори відпочинку, інтернаціональні суботники, зустрічі з радянськими людьми, екскурсії.

В обговоренні плану роботи інтерради брали участь представники всіх землячів ОДУ.

Ми сподіваємось, що робота інтерради послужить подальшому зміцненню інтернаціональної дружби студентів університету.

Майя МІЛЕВА,

Увага, конкурс!

На ознаменування 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні комітет ДТСААФ, профком, комітет комсомолу разом з військовою кафедрою і редакцією газети «За наукові кадри» університету оголошують конкурс на кращу організацію і проведення військово-патріотичної і оборонно-масової роботи.

У ньому візьмуть участь всі первинні організації ДТСААФ університету.

За умовами конкурсу передбачається висока організація і активність членів товариства ДТСААФ у проведенні військово-патріотичних заходів, присвячених 30-м роковинам Перемоги, а також використання всіх форм і методів військово-патріотичної роботи, підвищення якості навчання, праці і дисципліни.

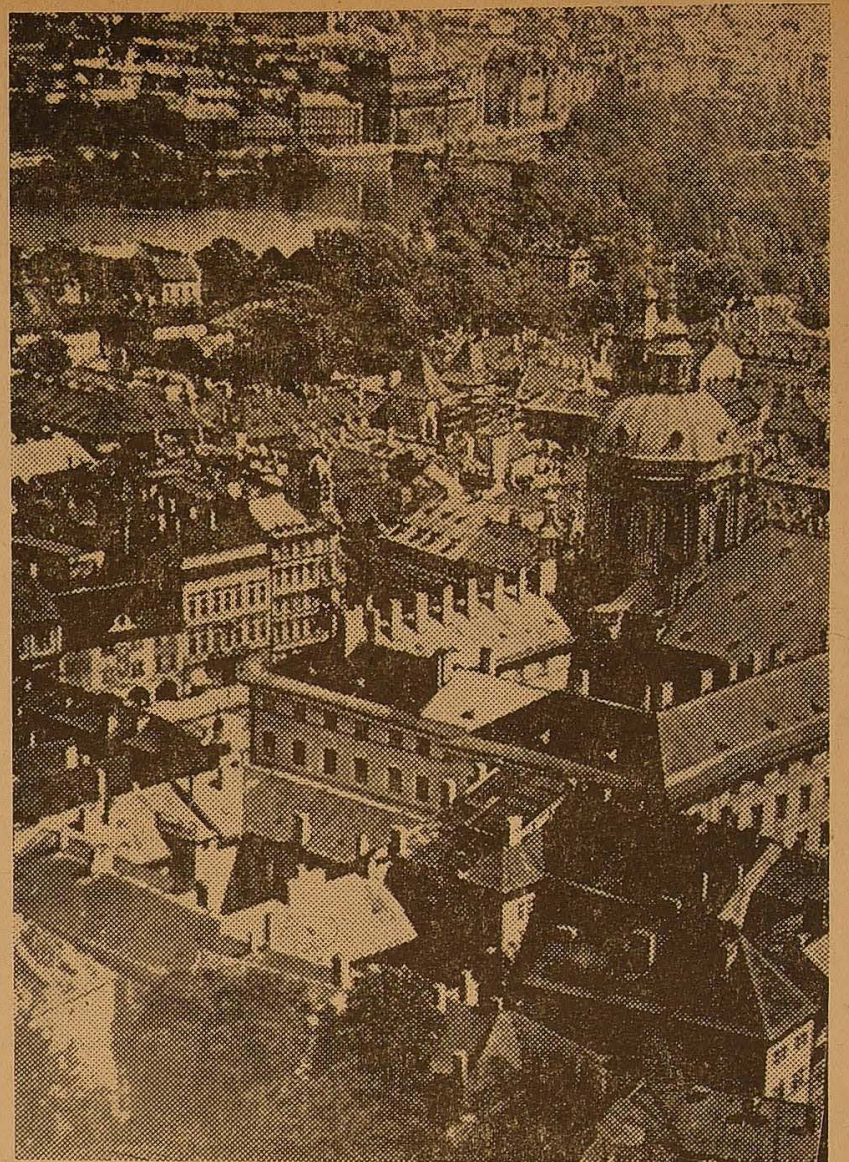
Необхідна широка участь членів товариства ДТСААФ у військово-технічних видах спорту, в роботі технічних секцій, гуртків, організація і проведення змагань з військово-технічних видів спорту, масове складання норм на значок ГПО, підготовка спортсменів-розрядників.

Наявність наочної агітації, її ідейний зміст і художнє оформлення, випуск стінних газет, бойових листків, блискавок, фотовітрин та ін. — теж необхідні умови конкурсу.

При підведенні підсумків конкурсу будуть враховуватись: наявність планів роботи і їх виконання; хід виконання взятих соціалістичних зобов'язань, кількість, якість і масовість заходів, що проводяться; кількість проведених змагань, участь команд у змаганнях, що проводяться вищестоячими організаціями, і їх результати; робота спортивних секцій; процент складання норм ГПО з усіх нормативів і окремо з стрільби, ріст спортсменів-розрядників; участь у заходах ЦО, постановка виховної роботи і наявність наочної агітації у гуртожитках.

Підведення підсумків і визначення результатів конкурсу буде проводитись до 9 травня 1975 року.

Організації, які займуть перше місце, нагороджуються кубком і дипломом I ступеня, а ті, що займуть друге і третє місце, нагороджуються випелами і дипломами II і III ступеня.

ВЕРНІСАЖ

30-річчя Перемоги — спільне свято народів всіх країн соціалістичного табору. З кожним роком кращою стає Злата Прага.

На фото: столиця Чехословаччини сьогодні.

В. ТУЗ,

студентка I курсу істфаку.

У КІЛЬКА РЯДКІВ

ПОЕЗІЯ

Читальний зал гуртожитку № 4. Звучить голос Діни Карлівни Кондратьєвої. Тут зібрані любителі поезії Сергія Єсеніна.

У залі — напівтемрява. На стіні висвічує берізка. Тихо, з хвилюванням, присутні відкривають сторінки життя поета. Перед ними постають міста, де жив поет, село Константиново.

Життя Сергія Єсеніна — в його віршах. Тому широко звучать рядки із його віршів. Маша Рабцевич, Олександр Журавель читають вірші.

Присутні в залі затамували подих: звучить голос Єсеніна.

Враження від вечора залишилось чудове. Велику насолоду одержали від читання віршів Зоєю Чирвою. На закінчення вечора ведуча Наталя Ярошенко висловила загальне побажання присутніх, щоб такі вечори проводились частіше. Адже вони залишають неповторний слід і в пам'яті, і у почуттях.

Велике спасибі його організаторам!

Хотілося б, щоб на таких вечорах більше виявлялась активність студентів.

С. СЛАБА,
студентка III курсу біофаку.

СПОРТ

Не таємниця, що слабким місцем у спортивному житті біофаку є баскетбол.

Нещодавно пройшли міжкурсові змагання серед чоловіків і жінок. Що можна сказати про них?

Брали участь лише II, III, IV курси — серед чоловіків, та I і II — серед жінок.

Команди з горем пополам були зібрані в достатній кількості. І якщо гру хлопців ще можна назвати грою, то дівчата виступили дуже слабо.

Щоб влаштувати подібні заходи, треба перш за все навчити грі. Спортивного азарту, особливо у жінок було достатньо, а уміння грати — значно менше. Не набагато кращий вигляд має і збірна команда факультету.

Чим пояснити таку картину, важко сказати. Із 700 студентів на факультеті створити справжню команду із 5 осіб, на мою думку, можна.

Треба сподіватись, що в цьому році — році жінок на нашому факультеті залученню дівчат до спорту буде приділена належна увага.

К. КРАСНОГУЗОВА,
студентка II курсу біофаку.

Дякуємо за зустріч

Нещодавно на історичному факультеті відбулася зустріч студентів з керівництвом університету, представниками ректорату. Серед присутніх були перший проректор професор Д. І. Поліщук, проректор по учбовій роботі доцент І. О. Серета, секретар парткому доцент Л. Х. Ка-

луст'ян, проректор по адмін-госпчастині А. С. Єлісюткін.

Нас ознайомили з перспективами університету і нашого факультету. Багато цікавого розповіли і про те, чим живе наш вуз сьогодні. Студенти задавали присутнім багато запитань. І на всі одержали змістовні відповіді.

Нас дуже зацікавила ця зустріч. Хочеться подякувати нашого декана З. В. Першину, а також всіх, хто виступив перед нами, за організацію такої корисної зустрічі.

В. ТУЗ,
студентка I курсу істфаку.

СЛІДСТВО ВЕДУТЬ ВИПУСКНИКИ ОДУ

(Закінчення. Початок № 9 за 7 березня).

Повернулися десь через годину. Оформивши потрібні документи, Наталя зайшла до кабінету.

Завтра ці матеріали будуть передані слідчим Центрального РВВС для дальшого проведення слідства. «Хлопці, хлопці», — похитала вона головою, згадуючи цих затриманих 17-річних хлопчаків, через яких довелося їм виїжджати, а у книзі чергового по УВС м. Одеси з'явився запис: «Крадіжка з кіоску на розі вулиць Толстого і Франца Мерінга...». Першкурсники Тільки-но вступили до морехідного училища і на радощах вирішили «відсвяткувати» подію. Купили горілку, розпили і виїхали на вулицю, «подахити повітрям», як потім заявили вони. Горлачили пісень, вирішили перекурити. Та ні сирників, ні цигарок ні у кого не виявилось — забули вдома. Тоді увагу привернув кіоск, на вітрині якого віднілися пачки сигарет. Затуманений алкоголем мозок вже не контролював... Так народився злочин.

А його можна було б запобігти. Коли б хто-небудь із дорослих, побачивши їх у такому стані на вулиці, зупинив, покарав... Коли б тоді, як вони стали грюкати у стіни зачиненого кіоску, їх зупинили... І ще багато коли б... Коли б не байдужість оточуючих...

І скільки ще не буде справ у Наташі, вона завжди буде боротися проти байдужості, через яку, глибоко впевнена, і трапляється більшість злочинів...

«Ти слідчий. Держава довірила тобі відповідальну дільницю судово-прокурорської роботи. Ти покликаний на боротьбу за соціалістичну законність. Ти покликаний на боротьбу із злочинністю. Ти перший стикаєшся із злочи-

ном. Ти перший повинен атакувати злочинця. Від тебе, від твого уміння, енергії, швидкості, наполегливості, ініціативи залежить багато... Ти — слідчий... ти поставлений на передній край, звідки не відступають».

Ці слова — із пам'ятки слідчому, написаної в 1944 році начальником слідчого відділу Прокуратури СРСР Л. Р. Шейніним.

На ній виховувалося не одне покоління слідчих. Не проминула її увагою і молодий слідчий Наталя Кашепарова. І ці слова їй запали глибоко в душу.

Як формувалася характер Наташі Кашепарової як слідчого? Може, з того що виросла вона в сім'ї юристів (батько її був народним суддею) і з дитинства слухала розмови батьків? Що в домі панувала атмосфера поваги до людини, до закону, і все це вбирала її юна душа?

На традиційному Дні юриста, який проводиться на юридичному факультеті щороку в квітні, начальник слідчого відділу УВС м. Одеси підполковник міліції А. М. Хомицький розповів про проходження слідчої практики п'ятикурсниками:

— Добра зміна приходить до нас, мужня, смілива... Зайшов я у слідізолятор, в одну з кімнат. Сидить такий собі здоровань, а навпроти — тоненька дівчина — слідчий, проводить допит. Спокійно, із знанням справи запитую, ретельно заносить все у протокол. Так впевнено себе тримає, що я ніколи б не подумав, що вона — ще тільки практикант. Мене і то така перспектива — залишитися один на один з таким ось типом — не порадувала б... А вона... Я її потім вже, коли його вивели, запитав: «Дочко, а тобі не страшно було?» Вона відповіла: «Звичайно, страшно. Та найбільше я боялася, щоб він цього не відчув». Ось гідна відповідь.

ОСПРАВА №...

Цією дівчиною була Наталя Кашепарова. Звичайно, Анатолій Мокійович не знав, що відповідаючи йому так, Наталя згадала розмову, яка відбулася два роки тому.

...Ніхто із рідних, знайомих не думав, що вона, дівчина, на III курсі обере судово-прокурорську спеціалізацію. Не приймали цього всерйоз на факультеті, коли вона, єдина з дівчат курсу, вирішила піти на цю спеціалізацію, також ставили під сумнів серйозність її наміру. Їй відмовляли, радили, умовляли... І скрізь вона чула: «Це не жіноча справа».

Довелось їй звернутися до декана факультету професора Віктора Павловича Колмакова.

Той вислухав схвильовану, запальну мову студентки, і жартуючи, зауважив:

— Для чого Вам слідча робота? Адже ви, дівчата, навіть мишей боїтесь, а тут справа така — злочинці...

— Не злякаюсь я, Вікторе Павловичу! Дозвольте...

І Наташа пішла по цій спеціалізації.

Віктор Павлович... Як багато виявилось зараз, після його смерті, людей, які так чи інакше зобов'язані йому початком свого життєвого шляху, людей, яких він помітив, повірив, і, не можу утриматися від цього слова, відкрив.

У Бориса Польового в «Повісті про справжню людину» є такі слова: «В житті у кожної людини повинен бути свій КОМІСАР». І такою людиною для Наташі, для всіх студентів-юристів тих років став Віктор Павлович. І якщо задати Наташі традиційне запитання: «З кого робити життя?», не вагаючись відповіла б: «З Віктора Павловича».

Чи можна гадати, що випадок з Наташею Кашепаровою був винятковим, що Віктор Павлович міг просто дозволити собі це — задовольнити прохання дівчини — нехай попробує, а там

сама зрозуміє і втече? — Ні. Тому що однією з рис, якостей його була ВІРА В ЛЮДИНУ.

Існує такий вислів: «Учитель, виховай учня». Віктор Павлович виховав учнів. Більше, ніж сам він, мабуть, (а відрізнявся він великою скромністю), вважав. Тому що до вчених-юристів, практичних працівників судово-слідчих органів, студентів потрібно додати ще й незчисленну кількість людей, з якими коли-небудь зустрічався В. П. Колмаков — як депутат місцевих Рад, член райкому партії, парткому університету, як редактор міжвідомчого республіканського збірника «Криміналістика і судова експертиза», як представник радянської криміналістики на міжнародних симпозиумах і конференціях.

...В житті у Наташі є дві чорні дати — день смерті батька і день смерті Віктора Павловича. Це трапилося 20 березня 1973 року... Він помер, мов солдат, на бойовому посту, готуючись йти на комісію по розподілу п'ятикурсників, переглядаючи списки...

Темою своєї дипломної роботи Наташа Кашепарова обрала: «Вклад В. П. Колмакова у розвиток радянської криміналістики». Це — її данина пам'яті своєму ВЧИТЕЛЮ.

...Потім, коли Наташа уже працювала слідчим і їй було нелегко, і були безсонні ночі в роздумах — здавалося, не виходить, але ніколи не було одного — сумніву у правильності обраного шляху. «Ти слідчий, ти поставлений на передній край, звідки не відступають...».

«...Потрібно ще подзвонити в слідчий ізолятор, щоб завтра доставили обвинувачених. Ще раз переглянути план очної ставки...».

Дзвінок телефону. Знову внутрішній.

— Слідчий Кашепарова слухає...

Б. ПЕРЕЖНЯК.